

Til lovforslag nr. L 218 og L 219. Betænkning afgivet af socialudvalget den 27. marts 1987.

Betænkning

over

I. Forslag til lov om ændring af lov om social pension

(Forhøjelse af pensionstillægget)

II. Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder)

Udvalget har behandlet lovforslagene i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

Ministeren har i det under I. nævnte lovforslag kun foreslået en forhøjelse af pensionstillægget med 71 kr. for enlige og 77 kr. for samgifte pr. måned, og det er mindretallets opfattelse, at denne forhøjelse må opfattes som en fornærmelse mod pensionisterne.

En pension på 3.852 kr. rækker ikke langt, heller ikke selv om alle muligheder for frynsegoder udnyttes.

Det er svært at klare et ganske almindeligt budget, men endnu værre ser det ud, hvis der blot en gang imellem skal være mulighed for det, andre mennesker kan tillade sig: invitere til middag på sin fødselsdag, gå i Tivoli med børnebørnene, give gaver til familien eller få sig en ny sommerkjole. Den snaps, som socialministeren så gerne under pensionisterne, bliver der slet ikke råd til.

Dertil kommer, at forhøjelsen i hvert fald principielt skal medtages ved vurdering af,

hvorvidt der kan ydes personligt tillæg, og ligeledes principielt skal medtages ved beregning af socialindkomsten.

Pensionisten kan altså komme ud for, at den varmhjælp eller den nyanskaffelse, hun beder om hjælp til, ydes med modregning af de 71 kr.

Socialdemokratiet har i sit forslag til pensionsreform, beslutningsforslag nr. B 1, foreslået, at der udbetales 70.000 kr. til en enlig og 50.000 kr. til hver af ægtefællerne. Ikke engang dette beløb er jo særlig højt, men det kommer da i højere grad i nærheden af, hvad man med god samvittighed kan sige er nogenlunde rimeligt.

Det virker i øvrigt temmelig stødende, at regeringen argumenterer med, at dette lovforslag sammen med lovforslaget til løsning af samspilsproblemet giver ligestilling mellem dem, der slet ikke har indtægter ved siden af pensionen, og dem, der har indtægter, især når samspilsproblemerne ikke er endeligt løst ved det omtalte lovforslag.

Når Socialdemokratiet trods alt stemmer for lovforslaget, skyldes det den enkle kendsgerning, at der ikke kan skabes flertal for en bedre ordning, og at det er vigtigt, at pensionisterne får hjælp så hurtigt som muligt.

Mindretallet støtter i øvrigt ubetinget Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalgs ønske om en permanentgørelse af konsulentordningen for ældre efter januar 1988.